

ACC. N:R M. 9857:1-5.

Landskap: *Blekinge* Upptecknat av: *Johan Svensson*
Härad: *Nordstad* Adress: *Svanevik, Ronneby*
Socken: *Ronneby* Berättat av:
Uppteckningsår: *1945* Född år *1871* i *Ronneby*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Björllöpp och björllöppsleden s. 1-5

LUF. 52.

Skriv endast på denna sida!

avslut.

ACC. N:R M. 9857:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jo om bröllop när jag gifte mig det 1901. Så var det bara vi sjelfva vi åkte i droska när vi körde hem, så låg dom i backen i jemte vägen och sköt så att hästarna höll på att ske-
na men det gick bra som väl var Ja far min var på storbröllop när han var ung han var född 1836 och dog 1923 alltså 87 år gammal han var med när brudparet skulle lägga sig de stod och hade ljus mellan fingrarna och skulle lysa medan de klädde av sig när de var nära avklädda så släkte de ljusen så sade de till brudgummen nu får du sköta dig sjelf gör det riktigt.
Män för en 100 år sedan var dit bröllop då red 2 spelemen före, och sedan brudparet de spelade både till kyrkan och hem igen. Jag skref i ett bref till Eder om ett storbröllop det var intresant det såg ni väl det var bra, vi har en gammal ridsadel som min mormor red i när hon gifte sig fast han nu är lite skamfilad, men nin satte ben under den så det blef en stol av den så man kan se hur den så ut. Ja angående ringar så har de ännu en vardagsring, i arbete den är bara av mässing sedan har de guldringen när det skall vara var eller när de skall resa bort.

Jo de samlade in pengar till prästen på en tallrik och till kokerskan och uppässaren på en talrik. Jo jag såg en gång

avsk.

ACC. N:R M. 9857: 2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

i en bok när Karl dn 12, var ung han och hans drabant kom en qväll efter mörkrets inbrott till en gård som var bröllop de kom in och satt innan för dörren så frågade dom om de ville dansa de ville de då lade de pengar på en tallrik när de hade dansat så lade kungen pengar han fylde hela talriken med pengar på hög råke då glodde alla de andra på dem men da gick de men sa ick vilka de va det fick de gissa sjelfva om de kunde

Jo dansade gjorde de med bruden det skule vara ett särskilt nöje att dansa kronan av bruden Jo det var brukligt att sätta en spräkt träsko under sängen så att det blef en flicka. Ja de fick låna brudkrona från kyrkan men då fick bruden sjelf gå om hon då var grov fick hon inte låna den hon skulle vara ren så prästen vore det så nu finge inte någon låna den för nu är de flästa grova när de går till prästen det är högsta modet nu åtminstone i Blekinge, om det är så i andra provinser vet jag icke men det är väl icke möjligt. Pojkar och flickor lågo parvis på golfvet var det en flicka som inte fick nån pojk så grät hon dagen efter, det ansågs skanligt men de låg der och hadde roligt det kan man anta. Den vita drägten har för det mästa varit i bruk det jag mins. Ja det var brudens systrar eller var det en som var van att kläda brudar, somliga lägger vedträn under laknet eller klipper de vitt hästtagel smått och

avsk.

ACC. N:R M. 9857:3,

strör på lakanet det kan de icke se.

Ja nu kan jag icke berätta mer om broloppet för jag vill inte juga.

Svanevik per Ronneby 3 Nov. 1945

Johan Svensson

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

no 1

1836 om landbruket var jag
 gäkte mig det 1901. Det var det
 som vi påbörjade och det som
 för när vi började hem, så jag
 som vi bestämde sig för
 och det så att ha hemmet
 holliga och skönt men det
 gick bra som vad var jag för
 om var för starkt vilja om
 som var mig som var för det 1836
 och jag 1903 alltså 89 år gammal
 som var med var landbruket
 skulle jag ge mig det starkt
 och hade jag mellan kongressen
 och skulle jag ge med dem till slutet
 om jag hade det var när de skulle
 om de skulle ha det som de skulle
 de till landbruket som jag skulle
 som jag skulle till slutet

M. 9851:2.

Wan for en 100 ar odden war
at androloger ad red 2 opulensen
fane, och oodang, for sig pratt
de opulensi hade till hogst
och hem sig en. Jag adert i ett
kraft till. Eder om ett androloger
utvor androant ett oegruv
altreda hvar en har en genneds
ridvadt om min m om or
vad i, war hon gifte sig kraft
fram mig ar till androloger,
men min satta hem den den en
att klog en otal om den de
man fram de hvar det. De ut.
Je angavnde mig ar de hvar de
om mig en vaddog (ung), so ad hvar
den ar hvar androant de den
war de gultvagnen war det.
och de vana vatt eller war de
och hvar de vatt

M. 9857:3.

yo de ombaade in pangs
Allt p̄t̄v̄at̄m̄ p̄ī en t̄albarick
och till bekr̄v̄er̄en och uppr̄or̄en
k̄l̄ en t̄alrike. Yo p̄ en v̄ag en
gång i en bok om st̄ad den 19.
var mig hem och haend̄ dearm̄t
kon en ḡv̄ill̄ sk̄er̄ en oph̄v̄et̄ in,
kraft till en ḡv̄ill̄ om var h̄v̄elag
de kon in och satt inman fr̄n de
och fr̄n ḡv̄ill̄ om den om de v̄ill̄
d̄m̄ en och v̄ill̄ de h̄v̄elag de
p̄n̄ en p̄n̄ en t̄albarick och de
d̄m̄ at̄ se l̄at̄ fr̄n en p̄n̄ en
f̄gh̄ de h̄v̄il̄ t̄albarick och p̄n̄ en
p̄t̄ h̄v̄il̄ och de ḡv̄ill̄ alla de
and̄n̄ k̄ ā den p̄n̄ en de p̄n̄ de
men de r̄ick̄ v̄ill̄ en de v̄ḡ all̄ h̄v̄il̄
de p̄n̄ en ḡv̄ill̄ om de h̄v̄il̄

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

N. 9857: 4.

Mr. Casparys givde det med friden
att skänke honom till samfundet
något att lämna för oss att lämna
jo det var betydligt att öfver en
öfrigt till något mindre saaga
att det att skilja tillika, ja de
från denna smulderarna från kyrkan
men de hade smulder af det som
som de var för friska och icke
som hon skulle vara en djupare
vare det af sin friska och någon
lära den för nu är de kläderna
vara mer de som till på ordet
att nu höga till mycket smulder
i skiljningen, om det är så i andra
främmande till jag vill mer att
är vad icke mycket. Ja, jag tror att
från de som främmande till det som det
en friska som inte för en något som
som de som efter, det som något och något

men de beg. her og hvedde vedlige
 det kom man om i a. Den viderlygten
 var for det meste var i hund
 det gaa mind. Ya det var smadning
 sigt i en eller var det en som var
 n-ge alle betaler smadning, om liges
 ha gaa ved det i en eller ha gaa
 eller betaler de vil ha taget
 om alt om det om ha ha gaa
 det kom de i det de.

Ya nu kom I og i de, her alle
 om en trod det for I og
 vil inde ja gaa

LINDS UNIVERSITETS
 FOLKLIKSKOLEN

Skrivelse fra Skoleby den 24/10/1945

Johan Olsen